

همین سالانی
هنرمعاصر پرسبوک
۲۷ تا ۲۹ مهر ۱۳۹۹
کاشان

PERSBOOK

سازمان فرهنگ و ارث ملی

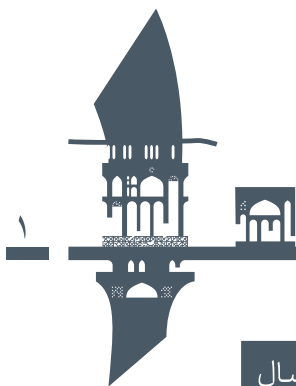
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

Hand-Work

10th Annual of
Contemporary Art,
Presbook

20-18 October 2020
Kashan, Iran

www.
Persbookart.com

درباره پرسبوک

پرسبوک رویدادی سالانه برای نمایش آثار هنرمندان ایرانی و مقیم خارج در ایران است که در سال ۱۳۸۸ توسط هنرمند-کیوریتور ندا درزی پایه‌گذاری شد. جستجوی شرایطی آزاد و بدون تعصب برای نمایش و معرفی آثار هنرمندان جوان ایران و ایجاد بستری مستقل و پویا برای تعامل و هم‌افزایی، از اهداف اصلی پرسبوک به شمار می‌رود.

پرسبوک در انتخاب مشاوران، هنرمندان و هیأت ژوری به مرزهای ایران محدود نبوده و دعوت از هنرمندان و ژوری بین‌المللی از امتیازات این سالانه به شمار می‌رود. همچنین، پرسبوک یکی از اولین سالانه‌های نمایشگاهی در ایران است که آثار شرکت‌کننده را نه تنها در عرصه گالری‌ها بلکه در فضای مجازی نیز به نمایش می‌گذارد. طی ده دوره گذشته، پرسبوک هنرمندان ایران و خارج از کشور را به نمایش آثار در قالب درونمایه‌ها و محورهای مختلفی دعوت کرده است. پرسبوک همچنین با راهبرد خروج از تهران و انتخاب سایت اجرا در مناطق مختلف ایران، بر امکان‌ها و استعداد های هر منطقه تمرکز کرده و هر بار تمرکز رویداد را به مباحث بوم‌شناختی و فرهنگی خاص هر مکان معطوف کرده است.

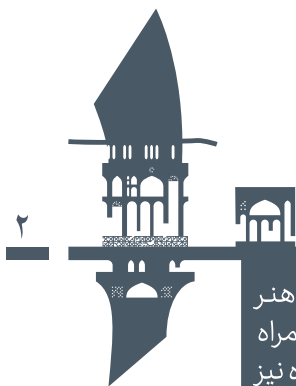
ندا درزی که در هنر خود به دغدغه‌های عمومی و همه‌گیر زیست معاصر پرداخته است، در رهیافت کیوریتوریش هم برخوردی مشابه دارد، و از دوره پنجم محور اصلی این رویداد را بر اهداف بلندمدتی در راستای حفظ محیط زیست و میراث کهن سرزمین ایران قرار داده و از دوره هفتم شخصاً به صورت کیوریتوریل برگزار کرده است. وی با برگزاری سالانه پرسبوک در مناطق مختلف ایران و تأکید بر حوزه های فرهنگی متفاوت در قالب پروژه‌های مکان‌محور سعی کرده تا فاصله بین هنرمندان با زیست بوم جامعه را کمتر کند. انتخاب این موضوعات بیشتر بر پایه دغدغه‌های مهم اجتماعی و محیط زیستی بوده است که مفهوم نقادی بوم‌گرا را در آن می‌توان به وضوح مشاهده کرد.

پرسبوک دهم: دستکار

چشم‌انداز

صحنه هنر ایران عرصه‌ای است متکثر با رهیافت‌ها و گرایش‌های متنوع. سالانه پرسبوک طی دوره ده ساله فعالیت خود این تنوع و تکثر را در نظر داشته و کوشیده است به ابعاد مختلف صحنه هنر معاصر ایران بپردازد. دهمین دوره پرسبوک با انتخاب شهر کاشان -مهد هنرهای دستی ایران- به عنوان مرکز برگزاری رویداد، رویکردی مبتنی بر میراث هنری ایرانی اتخاذ کرده و ضرورت حمایت از سنن هنری ملی ایران را طرح می‌کند، و با تمرکز بر امکانات شهر کهن کاشان، هنرمندان را به بازاندیشی در سنن هنری و فرهنگ غنی ایرانی و بازآفرینی آن در هنر معاصر فرامی‌خواند.

هنرهای دستی ایران از دیرباز با زندگی روزمره در هم تنیده و با سرشت و فرهنگ ایرانی عجین بوده‌اند. هنرهای ظریفه قرن‌ها در دل این مرز و بوم رشد کرده و تداوم داشته‌اند، و بنابراین امکانات و ظرفیت های عظیمی برای توسعه و پیشرفت دارند. پرسبوک دهم به ضرورت بازتعریف و بازآفرینی هنرهای دستی در بستر معاصر می‌پردازد. هنرمندانی که در این دوره حضور یافته‌اند، هر یک به نوعی هنرهای سنتی و دیرینه ایرانی را با هنر معاصر پیوند زده‌اند، یا درباره این ارتباط، کندوکاو کرده‌اند. احیای هنرهای دستی به معنای تکرار گذشته یا تداوم شیوه‌های سپری شده نیست بلکه به معنی پویایی و جستجوگری هنرمندانه برای نوآوری در فرم و محتوای هنردستی است که با تکیه بر دانش و مهارت و بر اساس پژوهش و شناخت کافی از کیفیت هنرهای گذشته و نیازهای زمان حال محقق می‌شود. «دستکار» تمهیدی است که این همه را در بستر معاصر رویداد پرسبوک به هم می‌پیوندد. هم به

معنای دست‌آفریده است و هم به معنای استاد صانع- هنرمند و هم به معنای خود صنعت و هنر دستی. «دستکار» بر آن است تا جنبه‌هایی از هنر معاصر ایران را که با مهارت و صنعت دستی همراه اند و بر سنن هنری دیرینه ایران استوارند، در مرکز توجه قرار دهد. دستکار به معنای یار و همراه نیز هست، و این اشاره‌ای است به تعهد پرسبک به همکاری و تعامل، و تمرکز بر هنرهای مشارکتی. تحت لوای این عنوان و این رهیافت، پرسبک دهم هنرمندان و هنرشناسانی را گرد هم می‌آورد که به اهمیت میراث هنری ایران و نیز مشارکت و تعامل هنرمندانه باور دارند.

جغرافیای امسال

(کیانوش معتقدی)

کاشان؛ پلی میان گذشته و امروز

کاشان یکی از کهن‌ترین شهرهای ایران، و مرکزی مهم برای تولید انواع هنرهای دستی در طول تاریخ بوده است. موقعیت خاص جغرافیایی و نزدیکی آن به جاده ابریشم، باعث رونق عبور و مرور کاروان‌ها، و شکل‌گیری بازاری پر مخاطب و محل تلاقی و ارتباطی نزدیک با عناصر فرهنگی شرق و غرب در قلب ایران بوده است.

همچنین تپه سیلک کاشان، محل تولد یکی از قدیمی‌ترین تمدن‌های شناخته شده در فلات ایران و جلوه‌ای از هویت فرهنگی ایران و استمرار آن در طول تاریخ است. وجود نیایشگاه‌های مهری (همچون غار رئیس)، آتشگاه یا چهارطاقی‌های ساسانی (نیاسر)، شهر زیرزمینی و دست‌کن (همچون نوش آباد) در محدوده کاشان، حکایت از مقاومت و پایداری مردمان این خطه به اندیشه‌های فرهنگی- مذهبی خود در گستره قرون متمادی دارد.

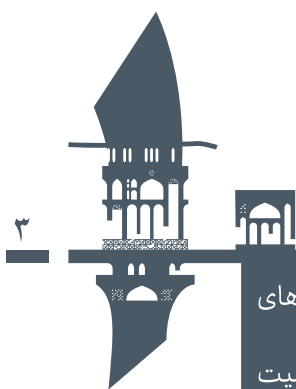
در محدوده این شهر، عظمت طبیعت و کویر به نحوی شگرف مردمان این منطقه را سخت کوش، خلاق و هنرپرور بار آورده. اما این منطقه که به لحاظ زیست محیطی همواره خشک و کویری است، دارای یکی از کارآمدترین دستاوردهای مقابله با این وضعیت از دوران باستان، یعنی نظام آبرسانی و استخراج آن توسط «قنات و کاریز» است که همین امروز هم ساختاری بس شگفت‌انگیز دارد. در همین راستا معماری و شهرسازی کاشان را می‌توان یکی از ممتازترین نمونه‌های معماری بومی و هماهنگ با اقلیم ایران به حساب آورد، که در گذر قرن‌ها همچنان الگویی پایدار و پابرجاست.

با آغاز عصر اسلامی تحولات عمیقی بر جامعه و فرهنگ مردم کاشان رخ داد. نهادهای اجتماعی و رابطه بین طبقات دگرگون شد و وضعیت زندگی و باورهای مردم دستخوش تغییراتی اساسی شد. همین امر موجب گردید تا هنر و معماری ایران در مناطق مرکزی و به‌خصوص کاشان، تحت نفوذ اندیشه‌های دین جدید، دچار دگردیسی تدریجی شود. اما دغدغه مردمان تازه مسلمان، که در جستجوی معنویت شیعی و جهان‌بینی نوین بودند علاوه بر ساختن تمدنی اسلامی، تولید دانش، علوم و صنایع بود. اینگونه بود که ارتباطی منطقی میان زیبایی و هنر در تفکر هنرمندان کاشان صورتی تازه یافت که در بستر هنری وابسته به منابع محلی و محیط‌زیست‌شان به شکوفایی رسید.

در میان انواع هنرها، سفالگری و کاشی‌سازی، بی‌شک از اولین دستاوردهای هنرمندان کاشانی برای ایران و جهان اسلام بود، که تا پیش از حمله ایلخانان مغول، به لحاظ هنری و صنعتی به مهم‌ترین تولیدات شهر بدل شده بود. وجود منابع، معادن و خاک مناسب (که به‌طور طبیعی در اطراف کاشان یافت می‌شد) فرصت تاریخی بود برای اعتلای این هنر-صنعت؛ جلوه‌ای پایدار از ارتباط و دلبستگی نزدیک میان انسان و زمین.

اما کیمیای هنرهای سنتی ایران و خصایل اساسی فرهنگ ایران با روایت‌های تصویری مبتنی بر ادبیات غنایی، بیش از هر مدیوم هنری، بر روی سفالینه‌های مینایی و زرین‌فام کاشان (سده‌های هفتم و هشتم هجری) به منصفه‌ظهور رسید. این فرآیند آنچنان ادامه یافت، تا جایی که سفالینه‌های کاشان

به اقصی نقاط جهان صادر شد و نام «کاشی» ملهم از نام کاشان، در میان مردمان سرزمین‌های اسلامی کاربرد یافت.

از سوی دیگر و از همان سده‌های آغازین، مسئله رنگ در هنر ایران مقوله‌ای بسیار مهم و پراهمیت بود. اینجا بود که آفتاب درخشان کاشان، رنگ‌های این سفالینه‌های فلزفام را درخشان‌تر و تندتر از آنچه بود منعکس می‌کرد و ترکیب آرمانی رنگ فیروزه‌ای در کنار گاه‌گل یا رنگمایه‌های خاکی در معماری کاشان، گنبد‌های رک فیروزه‌ای را به نگرینی در دل کویر بدل ساخت.

در ادامه و با روی کار آمدن سلسله صفوی، ایده ساخت کوشک یا کاخ-باغ‌های سلطنتی، که از دوران باستان همواره مورد علاقه ایرانیان بود، مبتنی بر خلاقیت‌های معمارانه و باغ‌سازی به شکوفایی رسید و کاشان نیز از این دوران، صاحب یکی از زیباترین نمونه‌های کاخ-باغ‌های ایرانی شد. «باغ فین» نمونه‌ای تمام عیار از تجلی ایده ساخت آرمان کاخ-باغ در دل کویر بود، که به لحاظ پلان و ساختمان سازی تجربه‌ای موفق و ماندگار در نوع خود به‌شمار می‌آید؛ البته نباید از معماری شگفت‌انگیز خانه های کاشان در دوره قاجار نیز غافل شویم، که خود نمونه الگویی پایدار در زمینه تعامل میان معماری و محیط‌زیست به‌شمار می‌آید.

اما فصل آخر تاریخ هنر در کاشان، تبدیل این شهر به اصلی‌ترین مرکز تولید انواع منسوجات، پارچه و فرش‌های کم‌نظیر و زربفت بود. مجموعه دست‌بافته‌های سده دهم و یازدهم هجری شهر کاشان و روستاهای اطرافش (همچون جوشقان) فصلی معتبر در تاریخ هنر قالی‌بافی ایران به حساب می‌آید. هرچند این سنت در ادامه حیات خود و در روزگار قاجاریه نیز با شکل‌گیری نهضت تصویربافی دوباره احیا و گسترش یافت.

کاشان امروز، میراث دار همه این سنت معماری و هنرهای دستی است، و در گذر قرن‌ها به تعادلی میان درون و برون خود رسیده، آنچنان که جلوه‌های باشکوهی از مفهوم زمینی و آسمانی در هنر را در خود جای داده. این شهر در عین پیوند میان عناصر فرهنگی مبتنی بر معنویت و طبیعت، به مثابه پلی میان هنر، ادبیات و محیط‌زیست با ویژگی‌های خاص بصری عمل کرده؛ شبیه همان تعابیری که شهراب نیز در نقاشی‌ها و اشعارش بازتاب داده بود.

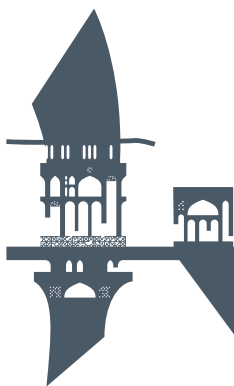
پرسبوک در آستانه ده‌سالگی، دعوتی است از هنرمندان معاصر، که با ارائه نگاه خود از طریق بیان هنری نمادین یا مفهومی، نسبت خود را با زادبوم کاشان و حفظ و بازیافت منابع طبیعی این سرزمین، ترجمه بصری کنند. پرسبوک امسال در انتظار شناخت و خوانشی‌نو از میراث باشکوه کاشان، از دریچه نگاه هنرمندان امروز است.

بازاندیشی در شیوه‌های شگفت‌انگیز معماری منطقه خشک کاشان، و همگامی هنرمندان با موضوع هنر زیست محیطی، با اتکا به نمادهای هنری موجود در این شهر. از کاشی‌های فلزفام گرفته تا انواع دست‌بافته‌ها و از آینه‌کاری تا نقاشی دیواری. فرصتی است مغتنم برای یافتن رهیافتی جدید برای نمایش دادن امر نمایش‌ناپذیر از واقعیت محیط پیرامون ما.

اهداف

هنر معاصر امروز زوایای ناگشوده بسیاری را آشکار ساخته است و هنرمندان معاصر بر این اساس رویکردهایی متفاوت به هنر را تجربه و دنبال می‌کنند. بر این مبنا دغدغه هنر معاصر، پیروی از کلان روایت‌های پذیرفته شده و بدیهی پیشینی به عنوان تنها تعاریف یک‌ه و رسمی هنر نیست؛ بلکه در جستجوی روایت‌های حاشیه‌ای و گاه نادیده مانده، و یا عمداً کنار گذاشته شده می‌گردد. از این منظر هنر به نقش اجتماعی و تاثیرگذار خود در زندگی انسانی پای‌بند است.

در راستای محور اصلی این رویداد، یعنی «بازاندیشی و بازآفرینی در هنرهای دستی ایران»، برخی از اهداف کلان پرسبوک دهم به شرح زیر است:

- توجه به ابنیه کهن، کوشش در معرفی، حفظ و نگهداری سازه‌های هماهنگ با اقلیم کاشان.
- جلب توجه عمومی به سمت هنرهای دستی و میراث هنری ارزنده ایران.
- ارتباط معماری سنتی در قالب سایت اجرا، با بیانی معاصر در پروژه‌های مکان محور.
- ارتباط با فرهنگ زیسته مردم کاشان و بازآفرینی موقعیتی برای پیوند به زمان حال.
- ترویج هنر مشارکتی و کار گروهی.
- کشف و تشویق استعدادهای هنری منطقه و ایجاد فرصت‌های تجربه و تعامل.
- تعامل هنرمندان با مردم و تشویق هنر و راهبردهای تعاملی.

پرسش‌ها

از آنجا که کاشان یکی از کهن‌ترین شهرهای ایران، و مرکزی مهم برای تولید انواع هنرهای دستی در طول تاریخ بوده است، و دهمین دوره سالانه پرسبوک بازاندیشی در سنن هنری ایرانی را محور خود قرار داده است، شماری از پرسش‌های زیر مطرح می‌شود:

- روایت بازاندیشی و بازآفرینی هنر دیرینه ایرانی در هنر معاصر ایران چه جایگاهی دارد؟
- آیا تکیه بر میراث هنری ملی می‌تواند گشاینده مسیری در خلق آثار هنری معاصر باشد؟
- چگونه هنرمندان می‌توانند در تعامل با خانه‌ای قدیمی در کاشان با خلق آثار خود توجه عموم را به معماری قدیمی کاشان جلب کرده و ارزش‌های آن را در کارکرد دوباره فضا بازتعریف کنند؟
- هنرمندان چگونه با شیوه‌های هنرهای دستی خاص این منطقه، از جمله سفالگری و کاشی‌سازی، معماری و باغ‌آرایی، فرش و دست‌بافته‌ها و دیگر هنرهای صناعی را در بیان معاصر خود به کار می‌بندند؟
- از آنجا که آموزش و انتقال هنرهای دستی ایران عمدتاً سینه‌به‌سینه و به شیوه استاد و شاگردی صورت می‌گرفته است، در سرآغاز دوره مدرن و پس از آن، به تدریج ظرائف بسیاری در این زمینه از دست رفته و بدون ثبت و انتقال، به فراموشی سپرده شده است. عطف توجه هنرمندان و پژوهشگران امروز به این نظام هنری، چگونه می‌تواند در حفظ، ثبت، و انتقال این فنون ارزشمند به نسل‌های آینده موثر باشد؟

سایت برگزاری پرسبوک دهم

خانه منوچهری

پروژه‌های هنری و مشارکتی دهمین دوره پرسبوک در شهر کاشان و در سایت «خانه صاحب» برگزار می‌شود. مجموعه اقامتی «خانه منوچهری» واقع در بافت تاریخی شهر کاشان که یکی از گنجینه‌های بی‌نظیر معماری سنتی ایران به شمار می‌آید، محصول مرمت و بازسازی اصولی و هنرمندانه بنای قدیمی است که با الهام از هنر و سنن این منطقه کویری به اجرا درآمده است. در بازسازی این بنا برترین میزان‌های مرمتی و معمارانه رعایت شده و این مجموعه در شمار نخستین و باکیفیت‌ترین نمونه‌های بازسازی و احیای بافت تاریخی کاشان است.

از اقدامات ارزشمند این مجموعه احداث کارگاه‌های سنتی شعربافی، مخمل‌بافی و زری‌بافی است که در راستای زنده‌سازی و نگاه‌داری هنرهای ارزشمند این منطقه که زمانی شهر جهان بوده در دل این خانه قرار داده شده است. بافته‌های زیبا و کم‌نظیر این کارگاه در فروشگاه مجموعه و در کنار ساخته‌های دستی دیگر هنرمندان ایرانی ارائه می‌شود، که علاوه بر ایجاد فرصت شغلی برای هنرمندان بافنده، بازدیدکنندگان ملی و بین‌المللی را با این میراث ملی آشنا می‌کند.

خانه منوچهری در زمان برگزاری دهمین سالانه پرسبوک، دهمین سالگرد فعالیت خود را جشن می گیرد، و این تقارن خود یکی از انگیزه های این انتخاب بوده است. «خانه منوچهری» با انتخاب، بازسازی و احیای بافت تاریخی کاشان و تلاش برای جلب توجه عمومی به کیفیات معماری سنتی ایران و امتیازات زیستی و حال و هوای بی نظیر آن، خود نمونه ای شاخص از دغدغه و رهیافت پرسبوک دهم در احیای میراث ملی را به نمایش می گذارد.

نحوه برگزاری

پرسبوک دهم نیز به صورت کیوریتوریال برگزار شده و از هنرمندان مدعو درخواست شده تا با رعایت پروتکل ها و تجمع کمتر آثارشان را بر اساس پروپوزال به مدت ۳ روز در مکان های مقرر، به صورت زنده اجرا یا چیدمان کنند. مکان در نظر گرفته شده در کاشان، «خانه صاحب»، یکی از نمونه های معماری اصیل کاشان است که با ساحت های متنوع و فضاهای جداگانه، بستری ویژه برای تعامل و خلق آثار هنری معاصر فراهم می آورد.

هنرمندان مدعو:

علی اعتبار، آرزو باغ شیخی، مونا جولا، مهشید روشن تبار، ابوالفضل شاهی، امید شلمانی، مهدی شیر احمدی، نگار فرجیانی، فاطمه فضایل اردکانی، نرگس هاشمی، علی وفایی نژاد

هنرمندان بخش مشارکتی:

آثار بخش مشارکتی نیز به سرپرستی ندادری از دوران قرنطینه در خانه-استودیو هنرمندان قبل از رویداد پرسبوک شروع شده در مکانی مشخص در حیاط خانه صاحب با هدف تعامل و همیاری نصب خواهند شد.

هنرمندان بخش مشارکتی: هدی اخلاقی، منصوره باغگرایی، فریبا بروفر، الهام رحیمیان، فرزانه شهری، فریده عبادی، میترا ماکویی، نرگس محمدیان، تکتیم همتی
هنرمندان با بازدید از محل یا مشاهده عکس ها، نقشه ها و اسناد، طرح خاص خود برای این سایت را ارائه می دهند و در زمان اجرای سالانه آثار را در محل تعیین شده نصب و اجرا می کنند.

نشست ها

- تاثیر هنرهای دستی بر آثار هنرمندان معاصر، کیانوش معتقدی، ساعت ۱۹، ۲۷ مهر
- کج روی: طراح / هنرمند به مثابه تولید کننده، رضا باباجانی، ساعت ۱۹، ۲۸ مهر

نمایش فیلم

- ویدیوآرت «گیتی»، فریده شاهسوارانی، ساعت ۲۰، ۲۷ مهر
- مقصد مشخص، کاشان، ۲۵۶ کیلومتر، نگار فرجیانی، ساعت ۲۰، ۲۷ مهر
- سایه نور، مینو ایرانپور، ساعت ۲۰:۲۰، ۲۷ مهر
- پروژه ی بازبافت: پرسبوک ۸ یزد، مستندی از متین رکن، ساعت ۲۰، ۲۸ مهر

کارگاه‌ها:

- کارگاه حضوری تاپستری، مدرس: هدی اخلاقی، ۲۹ مهر، از ساعت ۹ تا ۱۶
- کارگاه آنلاین روشهای متنوع چاپ دستی روی پارچه، مدرس الهه مقدمی، ۲-۱ آبان، از ساعت ۹ تا ۱۴
- مهلت ثبت نام تا ۲۴ ساعت قبل از زمان کارگاه ها و از طریق سایت پرسبوک

گفتگوهای آنلاین:

گفتگوها توسط کیانوش معتقدی با فرح اصولی، باوند بهپور، بهنام کامرانی، پاملا کریمی، محمدرضا مریدی، مهرآبان در اینستاگرام پرسبوک (persbooart) بصورت لایو برگزار خواهد شد. اعلام برنامه متعاقبا از طریق همین صفحه منتشر خواهد شد.

تیم اجرایی پرسبوک دهم

کیوریتور: ندا درزی
پژوهش: هلیا دارابی، کیانوش معتقدی
روابط عمومی: مریم آموسا
فیلم مستند: کاووس فرزادی
طراحی گرافیک: رضا باباجانی
موشن گرافیک: بی تا عامل
وب سایت: داود ارسونی
مدیر هنری خانه ی منوچهری: مسعود ریاضی
دعوت کننده ی این دوره پرسبوک: مرضیه آشیان
به میزبانی: خانه ی منوچهری کاشان

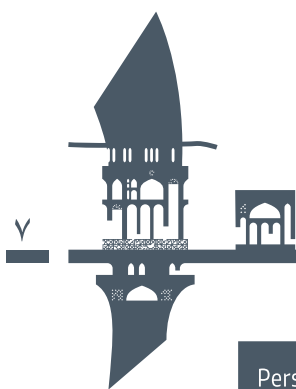
حامیان:

موسسه کل توسعه هنرهای تجسمی معاصر
خانه ی منوچهری
پرسبوک ۱۳۹۹

PERSBOOK

Tenth Annual Event of Persbook's Contemporary Art
October 18 and 20, 2020

Title: Work-hand

Kashan, Iran

About Persbook:

Persbook is an annual event for presenting works of Iranian artists and residents in Iran. This event was organized by the artist-curator Neda Darzi in 2009. The main aims and purposes of Persbook are as follows: An unbiased free climate for presentation and introduction of Iranian youth works and an independent dynamic climate for interaction and synergy. Choice of advisors, artists, and jury were not limited to Iran borders and Invitation of International artists and jury were also taken into consideration. Persbook is of the first annual exhibitions in Iran, introducing artists' works not only in galleries but also in virtual pages. In 10 recent events, Persbook has invited Iranian and International artists to presentation of their works concerning different themes and areas. Moreover, this group concentrated on opportunities and capacities of Iran's different regions and their special ecological and cultural details and for this they decided to exit Tehran and choose their performance site in different areas.

Neda Darzi paying attention to widespread public concerns of contemporary environment pursues a similar approach to her Curatorship and since fifth event she has had long-term purposes for protection of environment and Iran's heritage. Since seventh event, she as curator has personally held Persbook. By holding annual events of Persbook in different regions of Iran, putting emphasis on different cultural areas, and running place-oriented projects, she has attempted to fill the gap between artists and their ecology. These themes were primarily chosen on the basis of crucially social and environmental concerns and ecological criticism was obviously conceptualized.

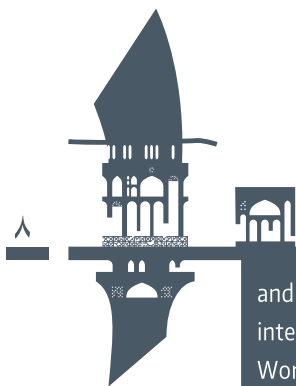
Tenth Persbook: work-hand

The Perspective:

Art stage of Iran is full of various approaches and trends. During 10 years of their activity, Persbook has taken this variation into consideration and has attempted to present different dimensions of Iran's contemporary art stage. By choosing Kashan (cradle of Iran's crafts) for their exhibition, tenth event of Persbook adopts an approach to Iranian artistic heritage and supports national traditions of Iranian arts. Also, by concentrating on facilities of the ancient Kashan City, this group invites artists to the rethinking of Iranian artistic and cultural traditions and their recreation in the contemporary art.

Since long time ago, Iran's crafts have been intertwined with the ordinary life and Iranian culture and nature. These arts have grown and continued for centuries in this country. Therefore, there are enormous capacities and facilities for development and advancement. The Tenth Persbook focuses their attention on the redefining and recreation of traditional arts in contemporary context. Artists of this event foster relationship between Iranian ancient and traditional arts and the contemporary art or look for this relationship. Revival of traditional arts does not mean repetition of the past or continuance of established methods. Rather, the focus is on dynamism and artistic pursuance for creativity in form and content of the artistic art. These aims are achieved by relying on knowledge, skills, studies, and awareness of ancient arts qualities and the present requirements.

Work-hand is a strategy that fosters a relationship among the above-mentioned items in contemporary context. It conveys the meaning of hand-made creation, an industrial-artistic master, and also hand art

and industry. Work-hand intends to excite attentions to dimensions of Iran's contemporary art intertwined with hand-made skills and industries and relying on Iranian ancient artistic traditions. Work-hand also means companionship and friendship. In the other words, it implies commitment of Persbook to cooperation, interaction, and emphasis on participative arts. In the shadow of this title and approach, tenth Persbook gathers artists believing significance of Iranian artistic heritage and artistic participation and interaction.

This Year Geography:

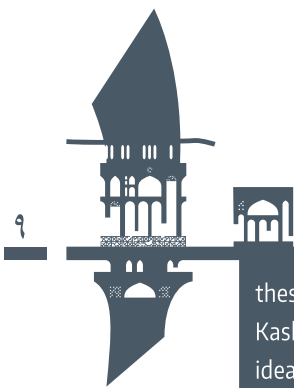
Kashan: A bridge between Past & Present (Kianoosh Motaghedi)

Kashan is one of the most ancient city in Iran and is viewed as a crucial region for production of all crafts throughout history. Its special geography and its access to Silk Road made contribution to the increased commuting of caravans, development of a boom market, and relationship with cultural east and west items in Iran's heart. Also, Sialk Archeological Hills are regarded as a cradle of one of the most ancient civilizations in Iran Plateau and a manifestation of Iranian cultural identity and its continuance throughout history. Mehri shrines (e.g. Raees Cave), Sassanid Fire Temple or Chahartaq (Niasar), and underground city surrounding Kashan (e.g. Nushabad) show commitment of its people to their religious-cultural thoughts throughout the centuries.

In this city, glory of nature and desert made contribution to diligence, innovation, and art creation of people. Although this region is always dry with a desert climate, it enjoys one of the most efficient strategies for coping with this problem since the ancient times i.e. a water supply system and use of aqueducts and drainpipe which their structure are still very wonderful. Architecture and urbanism of Kashan are one of most prominent local architecture in coordination with Iran's ecology and are still sustained.

With the beginning of Islamic Era, big changes occurred in Kashan community, its people, social associations, social class relations, and life and belief of people. As a result, Iran's art and architecture in central regions especially Kashan were significantly influenced by the new religion thoughts. This newly Islamic people seeking for Shiite spirituality and modern ideology were concerned with not only formation of an Islamic civilization, but also production of knowledge, science, and industry. A rational relationship was established between aesthetics and art among Kashan artists and were fostered in an artistic climate relying on local resources and environment. Of all arts, pottery and tile-making are undoubtedly the first achieves of Iran and Islam world and were artistically and industrially viewed as the most crucial productions of Kashan before Mongol Ilkhanate attack. Resources, mines, and rich soil existing naturally surrounding Kashan was a historical opportunity for advancement of this art-industry and sustainable relationship between humans and earth.

Alchemy of Iran's traditional arts and main characteristics of Iran culture and its pictorial narratives relying on lyrical literature were primarily shown in enamel potteries and golden potteries of Kashan as compared with other artistic media. This process continued and Kashan potteries were exported to all areas of world and Kashan tiles were used by people of Islamic nations. On the other hand, since the early centuries, colors have been viewed as very significant in Iran Art, bright sun of Kashan reflected colors of

these potteries more clearly and the ideal combination of cyan color and thatches or soil coloring in Kashan architecture and cyan domes changed into jewel of the desert heart. Then, from Safavi Dynasty, idea for building palaces or royal palace-garden attracting attention of Iranians from ancient era emerged on the basis of architectural gardening innovations and Kashan enjoyed one of the most magnificent Iranian palace-gardens. Fin Garden is a perfect sample of an ideal palace-garden in the heart of desert and is viewed as a successful and sustainable experience as regards building plan. It is worth noting that Kashan houses enjoyed great architecture in Qajar Dynasty and are a sustainable model for interaction between architecture and environment. During last slice of Kashan's art history, this city changed into the main center for production of elegant textiles, cloths, and carpets. In 10th and 11th centuries AH, these productions of Kashan and surrounding villages (e.g. Jushqan) were great slices of Iranian carpet art history. This tradition continued in Qajar Era and image-weaving movement was revived and developed.

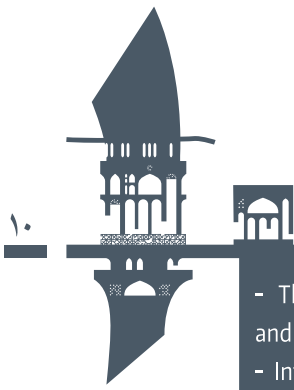
The present Kashan has a heritage of these architectural traditions and crafts. Throughout the centuries, it has achieved a balance between inside world and outside world in a way that it has contained great manifestations of earthly and heavenly concepts. This city establishes a relationship between cultural elements relying on spirituality and nature and also acts as a bridge linking art, literature, environment, and special visual details similar to interpretations existing in paintings and poems of Sohrab.

Persbook nearing their 10 years of age is an invitation of contemporary artists to symbolically and conceptually offer visual translations of Kashan ecology and protection of its natural resources. Persbook waits for a new awareness and reading of Kashan's great heritage from the contemporary artists' viewpoint. Rethinking about remarkable methods of dry Kashan region and interaction of artists with environmental art based on the existing artistic symbols (metal-made textiles, weaves, mirrors, wall painting etc.) are opportunities for finding new strategies of our surrounding invisible reality presentation.

Objectives & Purposes:

The contemporary art has uncovered a large number of implicit dimensions and contemporary artists have experienced and pursued different approaches to art. Accordingly, the contemporary art is not concerned with following accepted prior macro-narratives as the only integrated formal definition of art. Rather, it seeks for peripheral narratives sometimes neglected and/or intentionally abandoned. In this regard, art is committed to its influential and social role in human life. In line with the main dimension of this event i.e. rethinking and recreation of Iranian crafts, some macro-objectives of 10th Persbook are as follows:

- Attention to ancient buildings, attempt for introduction and protection of constructions in harmony with Kashan ecology;
- Attraction of the public attention to elegant crafts and artistic heritage of Iran;
- Contemporary performance of traditional architecture in spatial orientation projects;
- Relationship with life culture of Kashan people and situational recreation for interaction with the present time;
- Promotion of participative art and teamwork;

- The recognizing and promotion of local artistic talents and creation of opportunities for experience and interaction; and
- Interaction of artists with people, encouragement of art, and use of interactional strategies.

Questions:

Since Kashan is one of the most ancient cities of Iran and a crucial center for production of crafts throughout history and 10th Persbook concentrates on rethinking of Iranian artistic traditions, the following questions are addressed:

- What is the status of rethinking and recreation process of Iranian ancient artistic traditions in Iran's contemporary art?
- Can focus on national artistic works offer opportunity for creation of contemporary artistic works?
- How can artists attract public attention to ancient architecture of Kashan when interacting with an old house of Kashan and creating their works? How can they redefine its values in the revived function of the place?
- How do artists use crafts of this region including pottery, tile-making, architecture, gardening, carpet-weaving, and other crafts and their detailed methods in their contemporary expression?

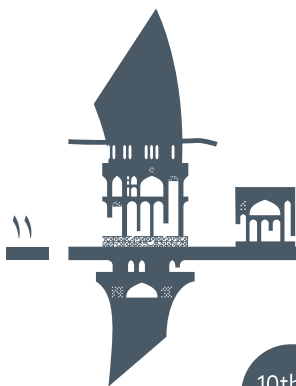
Since, training and communication of Iranian crafts were primarily done face to face and through discipleship, their considerable details were lost and forgotten without record and release in the advent of modern era and afterwards. How can present artists and scholars protect, record and release these valuable techniques among next generations?

10th Persbook Exhibition Site:

Manouchehri House:

Artistic and participative projects of 10th Persbook are carried out in Kashan and Saheb House Site. Residential complex of Manouchehri House located in historical construction of Kashan and viewed as one of Iranian traditional architecture heritages was artistically restored and rebuilt on the basis of inspirations rooted in this desert region art and tradition. For restoration of this House, top architectural standards were observed and it is regarded as the first high-quality restoration and revival of Kashan's historical construction. Silk-weaving, velvet-weaving, and brocade-weaving workshops are of valuable measures of this complex for the purpose of reviving valuable arts of this region being well-known worldwide a long time ago. Rare beautiful weaves of these workshops are supplied in the complex store beside hand-made productions of other Iranian artists for creating job opportunity for weaver artists and also introducing this national heritage to national and international visitors.

Manouchehri House celebrates tenth anniversary of their activity concurrent with 10th Persbook and this concurrence is the reason for this choice. By choosing, rebuilding, and reviving historical construction of Kashan and attempting to attract the public attention to Iranian traditional architecture qualities, their environmental advantages, and their climate, Manouchehri House is a prominent case in line with Persbook concerns and strategies for reviving national heritage.

Event-holding Process:

10th Persbook is held in a curatorial way and the invited artists are asked to arrange and present their works on live performance on the proposal basis during 3 days in determined places. The determined place is Saheb House in Kashan i.e. one of prominent architecture cases with various areas and separate spaces, offering a special context for interaction and creation of contemporary artistic works.

The invited artists are as follows:

Ali Etebar, Arezoo Bagh Sheikhi, Morteza basravi, Mona Joola, mahshid Roshantabar, Farideh Shahsavarani, Abolfazl Shahi, Omid Shalmani, Mehdi Shirahmadi, Negar Farajiani, Fatemeh Fazel Ardakakni, Narges Hashemi, and Mehdi Vafaeinejad.

Participative-part artists:

By curatorship of Neda Darzi, the participative-part works have been commenced since quarantine in studio-house of artists before Persbook Event and are installed in Saheb House yard for the purpose of interaction and cooperation.

Participative-part artists are Hoda Akhlaghi, Mansoureh Baghgarai, Fariba Boroufar, Elham Rahimian, Farzaneh Shahri, Farideh Ebadi, Mitra Maquoui, Narges Mohammadian, and Toktam Hemmati.

By visiting the location or observing photos, maps, and documents, the artists offer their plan for this site and install and perform the works in determined areas during annual performance.

Meetings:

- Impact of crafts upon Iranian Postmodernism and New Media, Kianoush Motaqedi, 8:00 PM, October 18;
- Wrong Route: Designer/artist as a producer, Reza Babajani, 7:00 PM, October 19;

Film Show

- The World, Farideh Shahsavarani, 8:00 PM, October 18;
- Determined Destination, Kashan, 256 Kilometers, Negar Farajiani, time: 6:14 minutes, 8:00 PM, October 18;
- Shadow of Light, Minoo Iranpoor, Time: 12 minutes, 20:20 PM, October 18;
- Reweaving Project: 8th Persbook of Yazd, a documentary of Matin Rokn, Time: 28 minutes, 8:00 PM, October 19;

Workshops:

- Face-to-face Workshop of Tapestry, teacher: Hoda Akhlaghi, October 19, 9 Am-16 PM;
- Online Workshop of Print-making on Fabric, Teacher: Elahe Moghadami , October 22-october 23, 9:00 AM-14:00 PM

Exercutive Team of 10th Persbook:

- Curator: Neda Darzi
- Research : Helya Darabi, Kianoush Motaghedi
 - Public Relations: Maryam Amousa
 - Documentary Film: Kavous Farzadi
 - Graphic Design: Reza Babajani
 - Graphic Motion: Bita Amel
 - Website: Davood Arsooni

Persbook 2020

www.Persbookart.com